

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 732/2020

04.06.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живојин Вулетић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Светлана Жабалац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 123/2019 од 22.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 123/2019 од 22.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 123/2019 од 22.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 496/18 од 05.12.2018. године, ставом првим изреке одбијени су приговори туженог о недостатку пасивне легитимације на страни туженог и приговор застарелости потраживања накнаде штете, као неосновани. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде штете за повраћај купопродајне цене по раскинутом уговору исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.06.2015. године па до коначне исплате, на име накнаде плаћеног пореза за пренос апсолутних права износ од 7.261,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.06.2015. године па до исплате, износ од 22.507,00 динара на име трошкова регистрације возила за период од 24.06.2015. године до 05.05.2016. године са законском затезном каматом од 24.06.2015. године до исплате, као и на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 57.790,00 динара са законском затезном каматом од 26.12.2016. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 40.500,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 123/2019 од 22.10.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца, а пресуда Основног суда у Шапцу П 496/18 од 05.12.2018. године потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за накнаду штете за повраћај купопродајне цене по раскинутом уговору, накнади штете на име плаћеног пореза за пренос апсолутних права, као и накнади штете на име трошкова регистрације. Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер потреба за уједначавање судске праксе у овој врсти спора не постоји. Наиме, тужилац не указује на постојање другачијих одлука осталих виших судова у Републици Србији који на другачији начин тумаче одредбе члана 508. до 515. Закона о облигационим односима, којима се регулише одговорност због правних недостатака (заштита од евикције). Такође, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена. Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 13.03.2018. године ради накнаде штете, вредност предмета спора опредељена је на 100.000,00 динара, а вредност побијаног дела пресуде износи 129.768,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку о споровима мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић